

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/52/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4416209249
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2026:4416209249.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Malíkovej a členiek senátu JUDr. Renáty Pátrovičovej a JUDr. Denisy Šaligovej, v právnej veci žalobcu: Blackside, a.s. so sídlom Mlynské nivy 48, Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 48 191 515, zastúpený: AB Legal, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Lachova 32, Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 56 769 563, v mene ktorej koná JUDr. Andrej Balážik, advokát a konateľ, proti žalovanému: A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. D. XXXX/XX, XXX XX E., o zaplatenie sumy 5 904,38 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky (ďalej „súd prvej inštancie“) zo dňa 10. februára 2025 č.k. 9C/6/2023-620 (ďalej „rozsudok súdu prvej inštancie“), takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie m e n í tak, že žalobu žalobcu z a m i e t a .

Žalovaný má nárok na náhradu trov konania na súde prvej inštancie, odvolacieho konania voči žalobcovi, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom (v poradí tretím) súd prvej inštancie vyhovel žalobe žalobcu a uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 5 904,38 eura, úroky za obdobie do 12. 05. 2016 vo výške 4 111,18 eura, úroky z omeškania za obdobie do 12. 05. 2016 v sume 131,64 eura, poplatky vo výške 25 eur, úroky vo výške 23,90% ročne zo sumy 5 904,38 eura od 13. 05. 2016 do 06. 02. 2020, úroky z omeškania vo výške 1% ročne zo sumy 5 904,38 eura od 13. 05. 2016 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

1.1. Za preukázaný mal skutkový stav, z ktorého zistil, že právny predchodca žalobcu, spoločnosť F. G. H., I., uzavrela dňa 06. 02. 2013 so žalovaným Zmluvu o spotrebiteľskom F. J. K. č. 0573 3019 13 RSU (ďalej len „zmluva o úvere“), podľa ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému, ako spotrebiteľovi, bezúčelový klasický spotrebiteľský úver v sume 6 000 eur s pevne dohodnutým úrokom vo výške 23,10% p. a., ročná percentuálna miera nákladov (ďalej „RPMN“) vo výške 27,51% s tým, že celkovú čiastku, ktorú mal žalovaný zaplatiť predstavovala suma 12 481,44 eura. Priemerná hodnota RPMN bola uvedená vo výške 19,37%. V článku IV. bod 1. bol uvedený rozpis splátok, poradie splátky, výška splátky a termín splátky, a to tak, že bolo uvedených 84 splátok, prvá splátka vo výške 147,16 eura so zaplatením 06. 03. 2013, druhá až 83. splátka vo výške 147,16 eura 6. deň v mesiaci, 84. splátka vo výške 147,16 eura so zaplatením 06. 02. 2020 s tým, že konečná splatnosť úveru bola stanovená na 06. 02. 2020 a predpokladaná doba trvania zmluvy o úvere bola určená na 84 mesiacov, čím nebol dotknutý čl. X. bod 3. tejto zmluvy.

1.1.1. Právny predchodca žalobcu uzavrel dňa 12. 08. 2021 zmluvu o postúpení pohľadávky voči žalovanému. Z Oznámenia žalobcu o postúpení pohľadávky zo dňa 18. 01. 2022 súd prvej inštancie zistil, že dňom 01. 10. 2021 došlo k zlúčeniu spoločnosti F. G. H., I. so sídlom Bratislava (ďalej len „zanikajúca spoločnosť“) a spoločnosti L. F. G., I. so sídlom Bratislava (ďalej len „nástupnícka spoločnosť“). Zanikajúca spoločnosť bola vymazaná z Obchodného registra 01. 10. 2021. Nástupnícka spoločnosť oznámila konajúcemu súdu, že v zmysle Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 12. 08. 2021 bola postúpená pohľadávka zanikajúcej spoločnosti, vymáhaná v súdnom konaní voči žalovanému A. B., na postúpnička Blackside, a.s., a to s účinnosťou od 12. 08. 2021.

1.1.2. Dňa 18. 02. 2014 právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na uhradenie dlžnej čiastky, ktorá ku dňu 18. 04. 2014 bola vo výške 1 212,58 eura, s tým, aby ju uhradil najneskôr do 06. 04. 2014, pretože bol v omeškaní so splácaním úveru s viac ako tromi splátkami. Zároveň bol podľa § 53 odsek 9 Občianskeho zákonníka upozornený, že v prípade nevyrovnania svojich záväzkov po lehote v stanovenom termíne na účet vedený v F. G. H., I., vyhlási právny predchodca žalobcu úver za predčasne splatný. Právny predchodca žalobcu preukázal, že žalovaný si túto výzvu osobne prevzal dňa 21. 02. 2014.

1.1.3. Dňa 20. 03. 2014 právny predchodca žalobcu zaslal žalovanému oznámenie, že k 20. 03. 2014 je jeho záväzok vyplývajúci zo zmluvy o úvere po lehote splatnosti vo výške 1 360,71 eura a z tohto dôvodu banka vyhlásila ku dňu 20. 03. 2014 predčasnú splatnosť celého úveru s tým, že je žalovaný povinný v lehote do 10 dní od doručenia tohto vyhlásenia a výzvy zaplatiť právnenému predchodcovi žalobcu spolu sumu vo výške 7 016,31 eura, ktorá pozostávala z istiny v sume 5 904,38 eura, úrokov v sume 1 083,93 eura, úrokov z omeškania 3 eur, poplatkov v sume 25 eur. Žalobca preukázal, že žalovaný si túto výzvu a vyhlásenie úveru za predčasne splatný osobne prevzal dňa 23. 04. 2014.

1.2. Po právnej stránke napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie odôvodnil ustanoveniami § 1 ods. 1, § 9 ods. 2, § 11 ods. 1, ods. 2, § 17 ods. 1 zákona číslo 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení ku dňu 06. 02. 2013 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), § 52 ods. 1, § 53 ods. 9, § 517 ods. 1, ods. 2, § 524 ods. 1, ods. 2, § 526 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka (zákon číslo 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov), § 92 ods. 8 zákona číslo 438/2001 Z.z. o bankách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o bankách“).

1.3. V odôvodnení napadnutého rozsudku konštatoval, že predmetný spor posudzoval ako spor spotrebiteľský, podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, Občianskeho zákonníka. Žalobu žalobcu považoval za dôvodnú, keďže žalobca dostatočným spôsobom, a to listinnými dôkazmi, svoj nárok preukázal, ako po stránke skutkovej, tak aj právnej. Predovšetkým preukázal, že zo strany žalovaného došlo k zjavnému porušeniu zmluvných povinností, ku ktorým sa zaviazal v zmluve o úvere a Všeobecných obchodných podmienok F. G. H., I., ktoré obe podpísal a bol s nimi riadne uzrozmienený a oboznámený, žalobca preukázal, že žalovaný prestal platiť splátky úveru včas a riadne, čím sa dostal do omeškania, pričom žalobca preukázal splnenie podmienok podľa ustanovenia § 53 odsek 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, a to výzvou na zaplatenie záväzku zo dňa 18. 02. 2014, ktorú si žalovaný prevzal osobne dňa 22. 02. 2014 a tiež výzvou, vyhlásením úveru za predčasne splatný zo dňa 20. 03. 2014, ktorý si žalovaný prevzal osobne dňa 24. 03. 2014, čím žalobca preukázal účinné zosplatenie úveru.

1.4. Súd prvej inštancie podrobil zmluvu o spotrebiteľskom úvere súdnej kontrole ex officio a tiež v súlade s uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/154/2020-288 zo dňa 29. 11. 2022 poskytol žalovanému, ako spotrebiteľovi, osobitné poučenie o jeho procesných právach podľa § 160 odsek 1, 2 Civilného sporového poriadku (zákon číslo 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“). Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že sa vysporiadal so všetkými námietkami, ktoré žalovaný v konaní vzniesol, či už námietkou o tom, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovanou stranou sporu, s tým, že žalobca neskúmal bonitu žalovaného pred uzavretím spotrebiteľského úveru v súlade s ustanovením § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch a to s odbornou starostlivosťou, ako aj so všetkými námietkami, ktoré vzniesol žalovaný v súvislosti s neprijateľnými zmluvnými podmienkami, vo svojich písomných vyjadreniach. Súd prvej inštancie ich vyhodnotil tak, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky zákonné podmienky, ktoré jej ukladá zákon o spotrebiteľských úveroch v platnom znení a Občiansky zákonník s tým, že zmluva neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky a žalovaný ani nepredložil žiadne právoplatné rozhodnutie súdu,

na základe ktorého by bola niektorá, ním vznesená námietka, vyhlásená právoplatným rozhodnutím súdu za neprijateľnú zmluvnú podmienku.

1.5. K námietke o neskúmaní bonity žalovaného, súd prvej inštancie dôvodil, že právny predchodca žalobcu skúmal pred uzavretím spotrebiteľského úveru bonitu dlžníka, žalovaného, v súlade s ustanovením § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch v platnom znení. Z listinných dôkazov, ktoré žalobca predložil, a to z výpisu zo spoločného registra bankových operácií, z Credit reportu a z výstupu z lustrácie žalovaného v Sociálnej poisťovni jednoznačne preukázal, že pred uzavretím spotrebiteľského úveru skúmal bonitu žalovaného, keď z výpisu SRBI preukázal, že v čase schvaľovania úveru žalovaný nemal žiadne aktívne záväzky, ktoré boli reportované do príslušného registra. Z Credit reportu preukázal, že veriteľ posudzoval osobné a majetkové pomery žalovaného a z výstupu z lustrácie žalovaného v Sociálnej poisťovni potvrdil všetky informácie, ktoré žalovaný uviedol banke v súvislosti s uzavretím spotrebiteľského úveru. S poukazom na tieto listinné dôkazy súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca splnil svoju povinnosť a dostatočným spôsobom skúmal bonitu žalovaného, resp. schopnosť splácať úver. Z Credit reportu bolo jednoznačne preukázané, že výška čistého mesačného príjmu žalovaného v tom čase bola v sume 1 648 eur, čo bola nie malá a nezanedbateľná suma. Vzhľadom na predložené podklady žalovaného o jeho mesačnom príjme, ako aj výdavkoch, spĺňali zmluvne stanovenú výšku mesačnej splátky. Považoval za potrebné zdôrazniť, že žalobca nemal dosah na okolnosti, ktoré po podpise zmluvy znemožnili žalovanému riadne splácať úver. Žalovaný žalobcu, ani právneho predchodcu žalobcu, žiadnym spôsobom neinformoval o tom, že má problémy v súvislosti so splácaním úveru. Rovnako žalovaný nepredstrel žalobcovi ani právnemu predchodcovi žalobcu žiadosť o prípadné zníženie mesačnej splátky, ktorú by následne žalobca posúdil a dohodol by so žalovaným nové podmienky splácania. Súd prvej inštancie vyhodnotil skúmanie bonity žalovaného právnym predchodcom žalobcu za správne, lebo ju skúmal s odbornou starostlivosťou. Prostredníctvom SRBI, Credit reportu a lustráciou Sociálnej poisťovne, skúmal príjem žalovaného, jeho výdavky a trvanie zamestnania. Tiež si overil počet úverov klienta v bankových aj nebankových registroch, a preto konal v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch. Zároveň aj všetko preukázal listinnými dôkazmi. Právny predchodca žalobcu v čase poskytnutia spotrebiteľského úveru, ako aj v čase po ňom, nezistil žiadnym spôsobom neschopnosť žalovaného plniť si zmluvne stanovené záväzky, ktoré riadne splácal, teda splátky úveru, spolu sumou 589,38 eura a po tejto sume už prestal splácať ďalšie splátky úveru a dostal sa do omeškania. Právny predchodca žalobcu vyhlásil úver za predčasne splatný ku dňu 20. 03. 2014 a k uvedenému dňu nedoplatok úveru predstavoval sumu 7 016,30 eura. Žalovaný nepožiadaval právneho predchodcu žalobcu o zmenu splátok úveru, o možnosť dohodnutia nového splátkového kalendára z dôvodu, že žalovaný nedokáže splácať úver v dohodnutých splátkach. Toto všetko bolo v neprospech žalovaného, lebo sám sa nepokúsil vyriešiť svoju neschopnosť splácať predmetný úver, čo bolo a je na jeho škodu.

1.6. K námietke žalovaného o nedostatku vecnej aktívnej legitímácie žalobcu, súd prvej inštancie konštatoval, že táto námietka nie je opodstatnená a odmietol ju, vyhodnotil ju ako absolútne nedôvodnú. Dôvodil, že žalobca preukázal, že s odbornou starostlivosťou skúmal bonitu žalovaného podľa § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch, čo aj preukázal. V súvislosti s tým, že žalobca dostatočne preukázal jednak postúpenie pohľadávky žalovaného z pôvodného veriteľa, teda F. G. H., a.s. na súčasného žalobcu, a to Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 12. 08. 2021, ako aj oznámením žalobcu o postúpení pohľadávky zo dňa 18. 01. 2022. V oznámení bolo jednoznačne L. F. G., I. vysvetlené, že dňom 01. 10. 2021 došlo k zlúčeniu spoločnosti F. G. H., I. so sídlom Bratislava, ako zanikajúcej spoločnosti a spoločnosti L. F. G., I. so sídlom v Bratislave, ako nástupníckej spoločnosti. V dôsledku zlúčenia zanikla zanikajúca spoločnosť, F. G. H., I. bez likvidácie a právnym nástupcom sa stala nástupnícka spoločnosť, L. F. G., I.. Najvyšší súd SR rozhodol najprv uznesením zo dňa 26. 10. 2022 pod sp. zn. 6Cdo/154/2020-282 tak, že v dovolacom konaní pokračoval s právnym nástupcom L. F. G., I. so sídlom v Bratislave, toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 02. 11. 2022 a následne uznesením zo dňa 08. 11. 2022 pod sp. zn. 6Cdo/154/2020-285 rozhodol tak, že do konania namiesto žalobkyne L. F. G., a.s. so sídlom v Bratislave povolil vstup Blackside, a.s. so sídlom v Bratislave. Týmto bolo vyriešené jednoznačne a právoplatne a v súlade s platnými právnymi predpismi právne nástupníctvo a aktívna vecná legitímácia žalobcu.

1.7. Súd prvej inštancie sa vysporiadal aj s právnou otázkou, ktorú riešil Najvyšší súd SR v uznesení zo dňa 16. 06. 2020 sp. zn. 5Cdo/42/2020 zverejneným v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 5/2021. Žalobca požiadal o pripustenie zmeny žalobného petitu,

podľa ktorého došlo k zmene v časti zaplata zmluvných úrokov vo výške 23,90% ročne zo sumy 5 904,38 eura od 13. 05. 2016 do 06. 02. 2020, čo znamená, že pokiaľ žalovaný úver v plnej výške nevrátil, s poskytnutými peňažnými prostriedkami disponoval, je povinný platiť aj dohodnuté úroky, ako odplatu za poskytnutý úver, ale len do doby dohodnutej ako doba riadneho splácania úveru, teda do 06. 02. 2020.

1.8. S námietkou žalovaného, že nedošlo k účinnému zosplatneniu úveru, nakoľko žalobca mohol zosplatiť predmetný úver už pre splátku splatnú dňa 06. 06. 2013, ale žalovaný, bol až listom zo dňa 18. 02. 2014 vyzvaný na úhradu dlžnej čiastky a tento list mal byť upozornením v lehote 15 dní podľa § 53 odsek 9 Občianskeho zákonníka, sa súd prvej inštancie nestotožnil. Postup právneho predchodcu žalobcu v súvislosti s účinným zosplatnením úveru preukázal listinnými dôkazmi. Výzvou na zaplataenie zo dňa 18. 02. 2014 prvýkrát vyzval žalovaného na zaplataenie dlžnej sumy a uviedol mu, že je v omeškaní s viac ako tromi splátkami a žiada ho o uhradenie dlžnej čiastky k tomuto dňu najneskôr do 06. 03. 2014. V opačnom prípade právny predchodca žalobcu pristúpi v súlade s ustanovením § 53 odsek 9 Občianskeho zákonníka k vyhláseniu úveru za predčasne splatný a túto výzvu si žalovaný osobne prevzal dňa 21. 02. 2014. Súd prvej inštancie konštatoval, že bolo na vôli právneho predchodcu žalobcu, kedy vyzve žalovaného na zaplataenie dlžnej čiastky a kedy mu oznámi, že je v omeškaní viac ako tri mesiace. Zákon striktné neustanovuje, že veriteľ má zaslať výzvu na zaplataenie neuhradenej pohľadávky vyplývajúcu z úveru hneď, keď sa dostane do omeškania. Závazok vyplývajúci zo zmluvy o úvere žalovaným nebol zaplatený v lehote do 06. 03. 2014, právny predchodca žalobcu pristúpil dňa 20. 03. 2014 k vyhláseniu úveru za predčasne splatný. Žalovaný bol vyzvaný, aby v lehote do 10 dní od doručenia oznámenia uhradil celý záväzok vyplývajúci zo zmluvy o úvere, ktorý predstavoval k 20. 03. 2014 sumu vo výške 7 016,31 eura. Aj vyhlásenie úveru za predčasne splatný si žalovaný osobne prevzal dňa 24. 03. 2014. Z týchto dôvodov mal súd prvej inštancie preukázané, že zo strany právneho predchodcu žalobcu došlo k účinnému zosplatneniu úveru a aj postúpeniu pohľadávky.

1.9. Žalovaný v priebehu konania na súde prvej inštancie namietal, že v zmluve absentovali náležitosti vyžadované § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, napríklad výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a adresa predávajúceho, preto sa úver podľa § 11 tohto zákona považoval za bezúročný a bez poplatkov. S týmto tvrdením sa súd prvej inštancie nestotožnil. Adresa veriteľa bola uvedená v záhlaví zmluvy.

1.10. Žalovaný ďalej namietal, že v zmluve absentuje výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, v súlade s ustanovením § 9 odsek 2 písm. l/ zákona o spotrebiteľských úveroch. S touto námietkou súd prvej inštancie nesúhlasil, nakoľko žalobca dostatočným spôsobom preukázal, že tieto náležitosti sú v predmetnej spotrebiteľskej zmluve zakomponované v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch. V článku IV. odsek 1 je uvedený počet mesačných splátok, ktorými sa klient zaviazal splácať úver a to 84 mesačnými splátkami a tieto boli v zmluve podrobne rozpočítané tak, že 1. splátka vo výške 147,16 eura splatná 06. 03. 2013, 2. až 83. splátka vo výške 147,16 eura splatná 6. deň v mesiaci a 84. splátka vo výške 147,16 eura splatná 06. 02. 2020. Týmto rozpisom žalobca dostatočne jednoznačne v zmluve určil konkrétnu výšku, frekvenciu, počet a termíny jednotlivých splátok ako aj osobitne o termíne, výške a splatnosti prvej i poslednej splátky. K tejto námietke žalovaného súd prvej inštancie poukázal na Rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie vo veci C42/2015 Home Credit Slovakia zo dňa 09. 11. 2016, ako aj Národnej banky Slovenska v jeho vyjadrení 18. 04. 2017. V tejto súvislosti je potrebné poukázal na čl. 10. odsek 2 písmeno h) a písmeno i) Smernice 2008/48/ES.

1.11. Súd prvej inštancie ďalej dôvodil, že zohľadňujúc účel zákona vyjadrený v dôvodovej správe teda § 9 odsek 2 písm. k/ nestanovuje požiadavku odlišnú od toho ako ju vymedzuje čl. 10. odsek 2 písm. h) Smernice. Potom aj rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo 146/2017 a 3Cdo 56/2018 konštatuje, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. V posudzovanej veci preto v súlade s vyššie uvedenými právnymi názormi nie je možné vysloviť absenciu náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere vymedzených v § 9 odsek 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch. Pokiaľ ide o výšku splátok, tieto sú v zmluve zrozumiteľne uvedené sumou 147,16 eura, konečnú splatnosť úveru a to 84. splátku vo výške 147,16 eura, splatnú dňa 06. 02. 2020, okrem toho 2. až 83. splátku vo výške 147,16 eura splatnú 6. deň v mesiaci. K danému problému sa vyjadrila aj Národná banka Slovenska vo svojom vyjadrení zo dňa 18. 04. 2019, kde uviedla: „NBS v prvostupňovom konaní nebude ukladať sankciu za nerozpisanie údajov o výške, počte a termíne splátok

osobitne ku každej položke, istine, úroku, poplatkov v zmluve o spotrebiteľskom úvere, ak inak táto náležitosť bude splňať požiadavky vyžadované v rozsudku SD EÚ C-42/2015“.

1.12. K námietke žalovaného, že na zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je uvedená adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, je tiež možno konštatovať, že je neopodstatnená, nakoľko adresa predávajúceho je jasne uvedená v záhlaví zmluvy, kde je úplne jasne a zrozumiteľne identifikovaný veriteľ a tiež aj žalovaný. Okrem toho v spotrebiteľskej zmluve v čl. X. bod 9. je jednoznačne určený orgán vykonávajúci kontrolu dodržiavania a povinnosti ustanovených zákonom, ako aj adresa uvedeného orgánu.

1.13. K vznesenej námietke premlčania zo strany žalovaného súd prvej inštancie konštatoval, že je neodôvodnená a nepreukázaná z hľadiska dôvodnosti. Námietku premlčania prvýkrát vzniesol žalovaný v odvolaní voči rozsudku súdu prvej inštancie sp. zn. 6C/205/2016-80 zo dňa 14. 09. 2018 a následne v podaní zo dňa 25. 04. 2023. V námietke dôvodil, že pôvodný žalobca podaním zo dňa 20. 03. 2014 vyhlásil úver za predčasne splatný a zároveň vyzval žalovaného, aby v lehote 10 dní od doručenia tohto listu uhradil celý svoj záväzok vyplývajúci zo zmluvy, pretože stratil možnosť splácať úver mesačnými splátkami vrátane úrokov a poplatkov. Žalovaný toto vyhlásenie úveru za predčasne splatný a výzvu prevzal dňa 24. 03. 2014 a z jeho strany nedošlo k žiadnej úhrade. Lehota 10 dní na to, aby zaplatil zvyšok úveru mu uplynula 04. 04. 2014 a žalobca si uplatnil nárok na súde žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 30. 05. 2016, teda v rámci všeobecnej premlčacej doby. Žalovaný dôvodil tým, že nárok žalobcu je preto premlčaný, lebo pri posudzovaní plynutia premlčacej lehoty a jej spočívania treba vziať do úvahy vplyv procesných úkonov žalobcu na spočívanie premlčania. Žalobca navrhol zmenu strany sporu na strane žalobcu a táto zmena bola súdom pripustená. Podľa tvrdenia žalovaného, k spočívaniu premlčacej doby dochádza až právoplatnosťou rozhodnutia súdu, ktorým sa táto zmena pripustila. Z tohto odvodiac žalovaný tvrdil, že k spočívaniu premlčacej doby v uvedenom prípade došlo až dňom právoplatnosti pripustenia zmeny strany sporu a nie dňom podania žaloby, lebo žalobca v začatom konaní riadne nepokračoval a z tohto dôvodu nemohli nastať a nenastali právne účinky § 112 Občianskeho zákonníka. Premlčacia doba teda riadne plynula až do dňa právoplatnosti rozhodnutia súdu, ktorým sa táto zmena pripustila a uplynula. Súd prvej inštancie sa s touto právnou argumentáciou nestotožnil. Dôvodil, že postúpenie pohľadávky bolo vykonané zákonným spôsobom a otázku pripustenia zmeny strany sporu na strane žalobcu vyriešil svojimi právoplatnými uzneseniami Najvyšší súd SR. V danom prípade podľa názoru súdu prvej inštancie nie je možné hovoriť o spočívaní premlčacej doby, pretože takáto právna argumentácia sa na daný prípad nevzťahuje. Premlčanie je možné zdôvodniť jedine od dátumu, kedy mal plniť žalovaný podľa výzvy na plnenie, keď mu právny predchodca žalobcu doručil vyhlásenie úveru za predčasne splatný, v ktorom mal uloženú lehotu na plnenie 10 dní. Táto lehota uplynula 04. 04. 2014 a teda od tejto doby je možné riešiť otázku premlčania a nie od spočívania premlčacej doby, teda od právoplatnosti rozhodnutia súdu, ktorým sa takáto zmena pripustila. V žiadnom prípade sa súd nestotožnil s názorom žalovaného, že postúpením pohľadávky stratil veriteľ aktívnu vecnú legitímáciu v predmetnom spore, čo malo byť 12.08.2021 a že ju mal opäť získať až po pripustení súdom, čo bolo právoplatné 08.12.2022. Nemôže ísť na úkor žalobcu dĺžka trvania rozhodnutia súdu o pripustení zmeny žalobcu v konaní a viazať túto na právoplatnosť takéhoto rozhodnutia.

1.14. K námietke žalovaného, že zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvou formulárovou, predtlačenu a typovou zmluvou, ktorú pôvodný veriteľ predložil žalovanému na podpis, a ktorá bola koncipovaná tak, že nezabezpečuje rovnosť a vyváženosť účastníkov zmluvného vzťahu, že žalovaný nemohol ovplyvniť obsah zmluvy a musel ju podpísať v celku, sa súd prvej inštancie nestotožnil, považoval ju za nedôvodnú. Žalobca sa jednoznačne vyjadril, že zmluva bola výsledkom dohody medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, nakoľko je bežnou praxou, že zmluvy sa uzatvárajú na pobočkách bánk, po dohode s klientom a zakomponovaní jeho návrhu a vybraní produktu, ktorý banková inštitúcia poskytuje. Okrem toho je tiež bežnou praxou bankových inštitúcií, že majú určité typy predpripravených zmlúv o úvere, aby bolo možné ich v krátkom čase doplniť a predložiť klientovi na podpis. Spotrebiteľ má však vždy dostatok času k tomu, aby sa zoznámil s obsahom zmluvy a ako takým zvažil výhodnosť takejto ponuky. Žalovaný v konaní nepreukázal, že pôvodný veriteľ ho nejakým spôsobom nútil k podpísaniu zmluvy. Následkom digitalizácie zmlúv odpadá nutnosť písať každý dokument ako nový od úplného začiatku a v celosti rukou, pričom počítačové programy v dnešnej dobe evidujú množstvo informácií, ktorých výstupy sú v digitalizovanej forme. Z tohto dôvodu nie je možné považovať takýto dokument za nepravdivý. Súd prvej inštancie poukázal na nález Ústavného súdu SR sp. zn. PL. US 11/2016,

v ktorom je konštatované, že: „všeobecné súdy, vrátane ústavného súdu, ochranu spotrebiteľov pustili už tak ďaleko, že títo nemusia niť žiadne adekvátne dôsledky za svoje konanie, aj keď uzavru akúkoľvek zmluvu, dokonca čokoľvek, čo sa prieči zdravému rozumu (v zmysle „ten chudák ani nevie, čo podpísal“, ale „peniaze mohol zobrať“), a to sa už dotýka samej podstaty a hlavne primeranosti práva, v dôsledku čoho spotrebiteľa z úradnej povinnosti zbavujú jeho zodpovednosti.“ Okrem toho žalobca preukázal, že žalovaný v deň podpisu zmluvy, teda 06. 02. 2013 bol oboznámený so štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, so všetkými podstatnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere, tieto informácie obsahovali celkovú výšku úveru, podmienky, ktoré upravujú čerpanie peňažných prostriedkov, dobu trvania zmluvy, splátky a poradie, v ktorom sa budú splátky poukazovať, celkovú čiastku, ktorú bude musieť spotrebiteľ zaplatiť, úrokovú sadzbu úveru, RPMN, priemernú RPMN, dĺžku trvania zmluvy a ďalšie náležitosti, ktoré boli tiež uvedené v zmluve. Taktiež je tiež nezanedbateľná skutočnosť, že v deň podpisu zmluvy 06. 02. 2013 pôvodný veriteľ v štandardných európskych informáciách presne uviedol žalovanému písomnú informáciu o RPMN a priemernej RPMN, akým spôsobom bola vypočítaná, čiže o všetkých podstatných náležitostiach zmluvy bol okrem zmluvy samotnej podrobne informovaný a písomne oboznámený žalovaný.

1.15. Žalovaný namietal v zmluve ďalšie neprijateľné zmluvné podmienky a tieto súd prvej inštancie vyhodnotil ako absolútne nedôvodné. Dohoda o zrážkach zo mzdy predstavovala v čase uzatvorenia úverovej zmluvy štandardný spôsob zabezpečenia návratnosti pohľadávky veriteľa a nejednalo sa o podmienku, ktorou veriteľ podmieňoval poskytnutie úveru žalovaným. Naopak, pokiaľ by žalovaný nesúhlasil s takouto podmienkou, nebola by zakomponovaná do zmluvy o úvere a zo strany právneho predchodcu žalobcu ani nebola použitá. Toto isté sa vzťahuje aj na rozhodcovskú doložku, či na klauzulu o povinnosti spotrebiteľa informovať banku o zámere realizovať predčasné splatenie úveru, najneskôr 15 dní pred dňom jeho realizácie. Ani jeden z týchto inštitútov zo strany právneho predchodcu žalobcu nebol uplatnený a ani zo strany žalovaného nedošlo k predčasnej splatnosti úveru.

1.16. K námietke žalovaného, že v zmluve bola dohodnutá neprímeraná odplata, lebo bola vyššia ako 20%, súd prvej inštancie uviedol, že v čase uzatvorenia zmluvy odplata nesmela podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch a jej príslušnosť sa posunula s prihliadnutím na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti (§ 53 odsek 6 OZ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Podľa názoru súdu prvej inštancie, dohodnutý úrok z úveru v zmluve v sadzbe 23,10% ročne spolu s poplatkom za poskytnutie úveru vo výške 120 eur nemožno považovať za neprímeranú odplatu, ktorá bola v rozpore s ustanovením § 53 odsek 6 Občianskeho zákonníka, najmä s prihliadnutím na poskytnutú sumu úveru a lehotu splatnosti sedem rokov.

1.17. K námietke žalovaného k poplatkom, ktorý si uplatnil žalobca v konaní, a to poplatku za spracovanie úveru a poplatku za upomienku, súd prvej inštancie konštatoval, že tieto nepatria medzi poplatky, ktoré by boli zakázané použiť dodávateľovi so zákonom o spotrebiteľských úveroch. Dodal, že poplatok za poskytnutie úveru nemožno považovať za plnenie za službu, ktorej poskytnutie nesleduje záujmy spotrebiteľa podľa § 53 odsek 4 písmeno t/ Občianskeho zákonníka. Navyše, poplatok bol žalovanému známy pri uzavretí zmluvy, bol uvedený v zmluve v čl. V. a vzhľadom k výške úveru, súd prvej inštancie nedospel ani k záveru o neprímeranej výške poplatku za poskytnutie úveru. Rovnako žalovanému bol známy aj poplatok za upomienku z obsahu zmluvy. V danom prípade išlo u žalovaného o zriadenie účtu podľa § 708 až § 715 Obchodného zákonníka. Právny predchodca žalobcu na poplatok za vedenie úverového účtu vo výške 2,50 eura mesačne, ktorý bol dohodnutý v čl. V. bod 1b/ právo nemal a uvedené dojednanie bolo podľa § 9 odsek 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka neplatné pre rozpor so zákonom. Z obsahu spisu však vyplýva, že žalobca nárok na zaplatenie poplatku za vedenie úverového účtu si v žalobe neuplatnil, preto táto námietka žalovaného nemala žiadny vplyv na posúdenie tohto nároku súdom.

1.18. Námietku žalovaného, že v zmluve o úvere je nesprávne vypočítaná výška RPMN, ktorá podľa výpočtov žalobcu by mala predstavovať hodnotu 26,53%, súd prvej inštancie vyhodnotil ako neodôvodnenú, neopodstatnenú. Výška RPMN bola podrobne uvedená, spôsob jej výpočtu bol v súlade so štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere a tieto boli žalovanému vopred predložené. Žalovaný mal možnosť sa s nimi oboznámiť a pokiaľ nesúhlasil, nemusel ich podpísať. Žalobca v štandardných európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere pri výpočte RPMN postupoval v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch a určil jej hodnotu 27,51%. Vychádzal z

čl. VI. zmluvy, z ktorého vyplýva, že počet splátok je 84, teda týmto číslom bola vynásobená splátka úveru mesačná (84 x 147,16 eura), čím sa žalobca dostal k hodnote 12 361,44 eura, podľa čl. I. bod 4 k tejto sume je pripočítaná ešte suma 120 eur, jednorazový poplatok za spracovanie úveru v súlade s čl. V. bod 1a/ a v bode 3 čl. I. je presný rozpis výpočtu RPMN. Tieto skutočnosti boli žalovanému oznámené. Z týchto dôvodov súd prvej inštancie dospel k záveru, že právny predchodca žalobcu si splnil všetky zákonné povinnosti v súvislosti s výškou RPMN ako aj s priemernou hodnotou RPMN, spôsobom ich výpočtu a zverejnenia a oznámenia dlžníkovi. Žalovaný nepreukázal dôvod, pre ktorý by žalobca nesprávne vypočítal RPMN.

1.19. Súd prvej inštancie s poukazom na tieto dôvody konštatoval, že ani jedna z námietok žalovaného nebola preukázaná.

1.20. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ustanovenia § 255 CSP a priznal ich žalobcovi v rozsahu 100% voči žalovanému podľa § 262 odsek 1 CSP, pretože bol v konaní plne úspešný a o výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením podľa ustanovenia § 262 odsek 2 CSP.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol odvolaním žalovaný dôvodiac všetkými odvolacími dôvodmi, okrem písm. c/ § 365 ods. 1 CSP (rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd).

2.1. Namietal, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je nepresvedčivý, v rozpore so zákonom, nepreskúmateľný, vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom, znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd sa nevysporiadal s každou námietkou, ide o arbitrárne rozhodnutie.

2.2. Najvýznamnejšou odvolacou námietkou je námietka neplatnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, námietka premlčania. Vytyka súdu prvej inštancie nesprávne posúdenie výšky RPMN, vytyka súdu prvej inštancie jeho názor, nakoľko spotrebiteľovi nebola poskytnutá suma úveru vo výške 6 000 eur, ale suma 5 880 eur, zníženia o 120 eur, ktorú sumu nedostal k dispozícii a ktorú si veriteľ ponechal. Úver nebol vyčerpaný v plnom rozsahu.

2.3. Ďalej vytyka súdu prvej inštancie, že umožnil žalobcovi v konaní ako dôkaz predložiť formulár, ktorý údajne omylom nebol zaslaný a predložený do spisu a preto ho predložil na pojednávaní s tým, že ho žalovaný podpísal a bol s ním riadne oboznámený. Odvolateľ dodal, že formulár nebol nijako označený a nedalo sa z neho žiadnym spôsobom dokázať kedy bol odpísaný a k akej úverovej zmluve sa mal vzťahovať.

2.4. Nestotožnil sa so záverom súdu prvej inštancie o platnosti predčasného zosplatnenia úveru. Dôvodil, že veriteľ mohol uplatniť právo na predčasné zosplatnenie úveru najneskôr ku dňu 06. 03. 2014. Pokiaľ toto svoje právo nezrealizoval, nemohlo dôjsť k účinnému zosplatneniu úveru, resp. predčasnej splatnosti úveru dňom 20. 03. 2014. Poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Zvolen sp.zn. 14Csp/3/2022.

2.5. Súdu prvej inštancie vytyka nesprávne právne závery a je toho názoru, že žalobca nesplnil podmienky určené zákonom a preto je vyhlásenie úveru za predčasne splatný absolútne neplatným, právnym úkonom bez právneho účinku. Následne je neplatným právnym úkonom aj postúpenie pohľadávky. Poukázal na rozhodnutie NS SR sp.zn. 1Cdo/96/1995 o absolútnej neplatnosti právneho úkonu.

2.6. Vytyka súdu prvej inštancie, že námietku nedostatku vecnej aktívnej legitímácie žalobcu odmietol a vyhodnotil za absolútne nedôvodnú. V konaní listinnými dôkazmi bolo preukázané, že námietka je dôvodná a žalobca nie je aktívne vecne legitímovanou stranou pre neplatnosť vyhlásenia úveru za predčasne splatný a neplatného postúpenia pohľadávky. Poukázal na rozhodnutie NS SR sp.zn. 7Cdo/26/2017. Súd prvej inštancie nepreskúmal všetky úkony žalobcu v priebehu konania, čo malo vplyv na plynutie a spočívanie premlčacej doby v súvislosti s procesnými úkonmi žalobcu a vec nesprávne posúdil. Nesprávne posúdil začiatok plynutia premlčacej doby. Odôvodnenie napadnutého rozsudku v tejto časti (bod 39.1.) považoval za zmätočné a nepreskúmateľné.

2.7. Vytýka súdu prvej inštancie, že sa nedostatočne vysporiadal s jeho námietkami týkajúcimi sa uvedenia adresy predávajúceho, ktorá nie je jednoznačne uvedená a identifikovaná. Súd nesprávne považoval adresu žalobcu za adresu predávajúceho, na ktorej mohol spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť.

2.8. Žiada, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobu zamietne.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného sa stotožnil so závermi napadnutého rozsudku a k námietke neplatnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti poukázal na rozhodnutie NS SR sp.zn. 7Cdo/268/2020 (R 29/2023), 5Cdo/197/2022, 2Cdo/149/2021 a konštatoval, že v súlade s týmto záverom došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru a následnému postúpeniu pohľadávky v súlade so zákonom. Rozsudok súdu prvej inštancie navrhuje ako vecne správny potvrdiť.

4. Žalovaný v reakcii na vyjadrenie žalobcu, v písomnom podaní opätovne zopakoval svoj názor o neplatnom vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, poukázal na rozhodnutie NS SR sp.zn. 5Cdo/2/2023, v ktorom najvyšší súd konštatoval, že pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatnení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh. Vo vyhlásení úveru za predčasne splatný listom zo dňa 20. 03. 2014 absentuje špecifikácia konkrétnej splátky, pre ktorú došlo k zosplatneniu úveru. Aktuálna súdna prax považuje za nevyhnutné pre platné právne zosplatnenie špecifikáciu konkrétnej splátky, pre ktorú k zosplatneniu došlo. Tento názor prijal aj Ústavný súd SR v rozhodnutí sp.zn. III. ÚS 157/2025. Navrhuje zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvej inštancie, alternatívne zmeniť a žalobu zamietnuť.

5. Žalobca v písomnom podaní, reagujúc na vyjadrenie žalovaného, uviedol, že Najvyšší súd SR zverejnil svoje rozhodnutie R 34/2025 stotožniac sa so záverom aktuálnej súdnej praxe, podľa ktorej je nevyhnutné pre platnosť zosplatnenia, aby v oznámení bola konkretizovaná splátka, pre ktorú sa celý úver zosplatňuje. Žalobca však toto rozhodnutie považuje pre nejasnosť a nezrozumiteľnosť za ústavne neudržateľné, z dôvodu jeho prílišného formalizmu a rozporu s praktickým životom. Zotrvával na svojom názore, že k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru a následnému postúpeniu pohľadávky došlo v súlade so zákonom. Navrhuje rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť a priznať žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania.

6. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, zákon číslo 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“), po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania, ktoré mu predchádzalo a odvolania žalovaného podľa § 363 a § 365 ods. 1 CSP, súc viazaný dôvodmi a rozsahom tohto odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP), skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie podľa § 383 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, za splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 219 ods. 3 CSP, dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP z dôvodu, že tento nebolo možné potvrdiť a ani nebol daný dôvod na jeho zrušenie, zmenil a žalobu žalobcu z dôvodov nižšie uvedených, zamietol.

7. Predmetom konania v danej veci je žaloba žalobcu, ktorou sa domáhal od žalovaného zaplata sumy 5 904,38 eura spolu s úrokmi za obdobie do 12. 05. 2016 vo výške 4 111,18 eura, úroky z omeškania za obdobie do 12. 05. 2016 vo výške 131,64 eura, poplatky vo výške 25 eur, úroky vo výške 23,90% p. a. zo sumy 5 904,38 eura od 13. 05. 2016 do zaplata, úrok z omeškania vo výške 1% p. a. zo sumy 5 904,38 eura od 13. 05. 2016 do zaplata. Dôvodil tým, že právny predchodca žalobcu, spoločnosť F. G. H., I. uzatvorila so žalovaným dňa 06. 02. 2013 Zmluvu o F. J. K. č. 0573301913 RSU. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie žalovanému bezúčelový spotrebiteľský úver v sume 6 000 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v mesačných splátkach v sume 147,16 eura po dobu 84 mesiacov, pričom prvá splátka bola splatná 06. 03. 2013 a posledná splátka mala byť splatná 06. 02. 2020. V zmluve bola dohodnutá medzi zmluvnými stranami pevná úroková sadzba 23,10% ročne so zľavou 0,8% ročne pre prípad dodržania podmienok stanovených v zmluve. Zároveň v zmluve bolo dohodnuté, že žalobca bol oprávnený v prípade omeškania žalovaného so splatením úveru alebo niektorej splátky úveru účtovať aj okrem bežného úroku úrok z omeškania vo výške 5% ročne. Žalovaný nesplácal úver podľa uvedenej zmluvy o úvere, a preto ho žalobca listom zo dňa 18. 02. 2014 vyzval na uhradenie dlžnej časti záväzku zo zmluvy o úvere, pričom žalovaný úver naďalej včas a riadne nesplácal. Najstaršia neuhradená splátka bola splatná 06. 06. 2013. Žalobca listom zo dňa 20. 03. 2014 vyhlásil úver za predčasne splatný a

žalovaný bol povinný uhradiť záväzok zo zmluvy o úvere do 10 dní odo dňa doručenia vyhlásenia o predčasnej splatnosti úveru, pričom predčasná splatnosť úveru nastala 04. 04. 2014.

7.1. Súd prvej inštancie prvým rozsudkom zo dňa 14. 09. 2018 vyhovel žalobe žalobcu a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi ním požadovanú sumu. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie rozsudkom zo dňa 11. 12. 2019 sp.zn. 25Co/10/2019 potvrdil.

7.1.1.V dôsledku podaného dovolania Najvyšší súd SR uznesením zo dňa 29. 11. 2022 č.k. 6Cdo/154/2020-288 rozsudok Krajského súdu Nitra a rozsudok Okresného súdu Nitra zo dňa 14. 09. 2018 zrušil a vec vrátil Okresnému súdu Nové Zámky na ďalšie konanie a rozhodnutie. Dôvodil tým, že súd prvej inštancie neposkytol žalovanému, spotrebiteľovi poučenie podľa § 160 CSP, čím došlo k porušeniu procesných práv žalovaného v takej miere, že možno konštatovať porušenie práva na spravodlivý proces.

7.1.2.Po doplnení dokazovania, poučení žalovaného, rozhodol vo veci druhým rozsudkom zo dňa 07. 06. 2023 tak, že žalobe žalobcu vyhovel a žalovaného zaviazal k zaplatenia ním požadovanej sumy. Odvolací súd, rozhodujúc o odvolaní žalovaného, napadnutý druhý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. Dospel k záveru, že konanie na súde prvej inštancie trpí vadou spočívajúcou v tom, že sa ex offo nezaoberal a nevysporiadal so zisťovaním skúmania bonity žalovaného žalobcom pre uzavretím zmluvy postupom podľa § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch. Zároveň poukázal na uznesenie NS SR sp.zn. 5Cdo/42/2020, zverejného pod R 5/2021 týkajúceho sa úroku z istiny.

7.1.3. Žalobca požiadal súd o pripustenie zmeny žaloby, týkajúceho sa úroku z úveru, ktorý návrh súd prvej inštancie akceptoval a zmenu žaloby pripustil dňa 10. 02. 2025.

7.2. Následne rozhodol napadnutým rozsudkom tak, že žalobe žalobcu opätovne vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy, požadovanej žalobcom. V napadnutom rozsudku sa zaoberal všetkými námietkami žalovaného, prednesenými v priebehu konania.

7.3. S rozsudkom súdu prvej inštancie sa nestotožnil žalovaný a opätovne ho napadol odvolaním. V podanom odvolaní zopakoval všetky svoje námietky z priebehu konania a žiadal, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok a žalobu zamietol. Vo vyjadrení podanom k vyjadreniu žalobcu dôvodil už rozhodnutia NS SR sp.zn. 5Cdo/2/2023, 5Cdo/197/2022, 2Cdo/149/2021 s tým, že vo výzve, ani v oznámení o zosplatnení úveru nebola konkretizovaná a špecifikovaná splátka, pre ktorú sa úver predčasne zosplatnil.

7.4. Žalobca sa s tvrdeniami žalovaného, uvedenými tak v podanom odvolaní, ako aj vo vyjadrení nestotožnil a zotrval na svojom názore, že tak zosplatnenie, ako aj postúpenie pohľadávky bolo v súlade so zákonom.

8. Podľa § 388 ods.1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

9. Po preskúmaní spisového materiálu, rozsudku súdu prvej inštancie, odvolania žalovaného, ako aj konania, ktoré predchádzalo rozhodnutiu, dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie v danej veci vykonal dostatočné a úplné dokazovanie, dokonca i správne v danej veci aplikoval právny predpis, a to tak ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch, ako aj Občianskeho zákonníka týkajúce sa spotrebiteľov, avšak tieto ustanovenia nesprávne právne vyložil a vyhodnotil na daný spor. Súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil a vyhodnotil jednak výzvu pred zosplatnením úveru a jednak oznámenie o zosplatnení úveru, čo malo za následok nesprávne právne posúdenie postúpenia pohľadávky a vecnej aktívnej legitímácie žalobcu.

9.1.Vzhľadom k tomu, že v danej veci došlo iba k nesprávnemu právnemu posúdeniu zosplatnenia úveru, odvolací súd nepovažoval za potrebné doplniť, ani zopakovať dokazovanie, keď sa stotožnil so skutkovým stavom zistenými súdom prvej inštancie, preto v danej veci rozhodol podľa § 385 ods. 1 CSP bez prejednania veci na odvolacom pojednávaní. Odvolací súd nepovažoval ani za potrebné upozorniť na zmenu právnej kvalifikácie, nakoľko k tejto zmene nedošlo, keď súd prvej inštancie aplikoval v danej

veci aj správne právne ustanovenia predpisov, iba tieto nesprávne vyložil a na danú vec nesprávne vyhodnotil.

10. Súd prvej inštancie vyhodnotil zosplatnenie úveru ako platné, keď neskúmal a nevyhodnotil, či výzva na splatnenie dlžnej sumy obsahuje konkrétnu splátku. Po preskúmaní tejto výzvy, ako aj oznámenia o predčasnej splatnosti úveru, odvolací súd dospel k záveru, že vo výzve na splatenie dlžnej časti úveru nie je špecifikovaná konkrétna splátka, a nie je z nej zrejmé, pre ktorú konkrétnu splátku napokon veriteľ dlh zosplatnil.

10.1. Podľa najnovšej súdnej praxe vyšších súdnych autorít, ktorú už je možné považovať za ustálenú, pre platný úkon zosplatnenia zo strany veriteľa je nevyhnutné, aby už vo výzve podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú môže jednorazovo a predčasne zosplatniť celý dlh. Ak veriteľ oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatnenia celého úveru, môže byť spotrebiteľ pomýlený a v dôsledku informačnej asymetrie poškodený. Z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/188/2023, uznesenie sp. zn. 5Cdo/197/2022, sp. zn. 6Cdo/15/2023, sp.zn. 2Cdo/149/2021 vyplýva záver, podľa ktorého neuvedenie konkrétnej splátky, pre ktorú veriteľ realizoval výzvu na zaplatenie neuhradenej splátky zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, malo za následok neplatnosť zosplatnenia úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka. Takýto právny úkon je totiž neurčitý a s poukazom na § 37 Občianskeho zákonníka pre jeho neurčitosť, aj neplatný právny úkon. Identifikácia splátky je potrebná z dôvodu identifikácie prvého dňa plynutia premlčacej doby, ale i pre potrebu vedomosti dlžníka o tom, zaplatením akej sumy zabráni zosplatneniu úveru. Je to podstatná informácia najmä v situáciách, pokiaľ predtým došlo k čiastočnému plneniu a dlžná suma sa mohla kumulatívne tvoriť aj dlhšie, pričom ale neboli naplnené podmienky, kedy by mohol byť úver zosplatnený celý. Ak veriteľ oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatnenia celého úveru, môže byť spotrebiteľ pomýlený a v dôsledku informačnej asymetrie poškodený.

10.2. V danej veci, súd prvej inštancie úplne opomenul podrobiť prieskumnej činnosti tak výzvu na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 18. 02. 2014, ktorou vyzval právny predchodca žalobcu žalovaného na uhradenie dlžnej čiastky, ktorá bola vo výške 1 212,58 eura, ako aj oznámenie o mimoriadnej splatnosti úveru. Právny predchodca žalobcu iba v tejto výzve konštatoval, že žalovaný je v omeškaní s viac ako tromi splátkami, nekonkretizoval však s ktorými splátkami je žalovaný v omeškaní. Následne v oznámení o vyhlásení úveru za predčasne splatný zo dňa 20. 03. 2014 právny predchodca žalobcu uviedol, že k 20. 03. 2014 je jeho záväzok, vyplývajúci zo zmluvy o úvere, po lehote splatnosti vo výške 1 360,71 eura a z tohto dôvodu banka vyhlásila ku dňu 20. 03. 2014 predčasnú splatnosť celého úveru. Žalovaný mal dlžnú sumu vo výške 7 016,31 eura, ktorá pozostávala zo sumy istiny vo výške 5 904,38 eura, úrokov v sume 1 083,93 eura, úrokov z omeškania v sume 3 eurá, poplatkov v sume 25 eur, zaplatiť v lehote 10 dní. Právny predchodca žalobcu nekonkretizoval splátku, pre ktorú mal byť úver predčasne zosplatnený.

10.3. S poukazom na závery uvedenej súdnej praxe vyšších súdnych autorít, vo výzve, ako aj v oznámení o predčasnej splatnosti je pre spotrebiteľa nevyhnutné, aby bol oboznámený s konkrétnou splátkou, pre ktorú veriteľ celý úver zosplatnil. Absencia uvedenia splátky omeškania dlžníka, pre ktorú má byť úver zosplatnený, má za následok neplatnosť tohto zosplatnenia pre jeho neurčitosť.

11. Odvolací súd sa však nemohol stotožniť s názorom súdu prvej inštancie na danosť nároku žalobcu práve z dôvodu, že zosplatnenie úveru bolo vyhodnotené ako neplatné a žalobca uplatnený nárok skutkovo vymedzil ako plnenie z predčasne zosplatneného úveru. Žalobu je potrebné zamietnuť ako celok, pretože žalobcovi nie je možné priznať plnenie z jednotlivých už splatných a nepremlčaných splátok, a to s poukazom na vymedzenie žaloby v zmysle § 132 ods. 1 CSP, ktorou si žalobca uplatnil svoj nárok ako zosplatnený v celosti. Žalobca totiž uplatnený nárok skutkovo vymedzil ako plnenie z predčasne zosplatneného úveru, a preto súd nemohol priznať plnenie z iného skutkového základu (plnenie jednotlivých mesačných splátok), než aký bol predmetom konania vymedzený v žalobnom návrhu. Súd je totiž viazaný skutkovým stavom tak, ako ho žalobca vymedzil v žalobe. Rámec žalobcom vymedzeného petitu by súd prekročil, ak by priznal plnenie z iného skutkového základu, než aký bol vymedzený v žalobnom návrhu. Keďže zmena žaloby je v spotrebiteľských sporoch neprípustná (§ 294 CSP), je žalobca v prípade nepreukázania zosplatnenia úveru, nútený podať žalobu o zaplatenie nezaplatených dlžných splátok (pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/85/2021 zo dňa 12.02.2024 a uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 528/2024 zo dňa 02.10.2024, ktorým bola odmietnutá sťažnosť vo veci sp. zn. 4Cdo/85/2021).

12. S poukazom na tieto dôvody, najmä vzhľadom na absenciu uvedenia konkrétnej a presne špecifikovanej splátky tak vo výzve pred zosplatením, ako aj v oznámení o zosplatení úveru, bolo nevyhnutné konštatovať, že predmetné predčasné vyhlásenie zosplatenia úveru je neplatné. Nestotožnil sa však s neplatnosťou postúpenia pohľadávky z pôvodného veriteľa na žalobcu, nakoľko k tomuto postúpeniu došlo uzavretím zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 12. 08. 2021. Konečná splatnosť úveru (bez vyhlásenia mimoriadnej splatnosti) mala nastať dňom 06. 02. 2020. Z uvedenej skutočnosti teda vyplýva, že k postúpeniu pohľadávky došlo po dohodnutej dobe splatnosti úveru, uvedenej v zmluve o úvere.

13. Z týchto dôvodov odvolací súd sa nestotožnil so závermi súdu prvej inštancie o platnosti výzvy ako aj oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru a keďže nemal dôvod na potvrdenie, ani na zrušenie napadnutého rozsudku, tento rozsudok podľa § 388 CSP zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

14. Ustanovenie § 387 ods. 3 CSP ukladá odvolaciemu súdu vysporiadať sa s podstatnými námietkami, uvedenými v podanom odvolaní.

14.1. Odvolateľ v podanom odvolaní uvádza všetky odvolacie dôvody podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP, s výnimkou písm. c/ tohto ustanovenia.

14.2. Podstatnou námietkou, ktorú uvádza odvolateľ v podanom odvolaní bola námietka týkajúca sa neplatnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Odvolací súd, zaoberajúc sa touto námietkou, ako aj podrobením prieskumnej činnosti jednak výzvy právneho predchodcu žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy, ako aj oznámením o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, dospel v danej veci k záveru o neplatnosti týchto právnych úkonov zo strany právneho predchodcu žalobcu. Dôvodom neplatnosti bola absencia identifikácie a uvedenia konkrétnej splátky, pre ktorú právny predchodca žalobcu úver vyhlásil za predčasne splatný. Poukazujúc na aktuálnu rozhodovaciu prax vyšších súdnych autorít a aplikujúc tieto rozhodnutia na danú vec, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

14.3. Žalovaný v podanom odvolaní namietal, že zmluva neobsahovala údaje o predávajúcom, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu, alebo sťažnosť. S touto námietkou sa vysporiadal súd prvej inštancie v bode 38. napadnutého rozsudku. Namietal tiež nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku, vytýkal súdu prvej inštancie, že umožnil žalobcovi v konaní predložiť formulár, ktorý žalovaný mal podpísať, v ktorom podrobne veriteľ rozviedol všetky náležitosti týkajúce sa spotrebiteľského úveru, ako aj premlčanie nároku žalobcu. Súd prvej inštancie sa s týmito námietkami vypořiadal, odvolací súd, poukazujúc na zmenu napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, zamietnutie žaloby, považuje tieto námietky za nepodstatné a ďalej sa nimi nezaoberal.

15. S poukazom na vyššie uvedené dôvody, odvolací súd po prejednaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je vecne správne, preto vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu tak, ako ho správne a úplne zistil súd prvej inštancie, vec inak právne posúdil a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil podľa § 388 CSP tak, že žalobu zamietol.

16. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, zmenil aj výrok o náhrade trov konania. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 396 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP. V danom konaní, po rozhodnutí odvolacieho súdu, bol úspešný žalovaný, preto mu priznal náhradu trov konania tak na súde prvej inštancie, ako aj odvolacieho konania, keďže jej odvolaniu vyhovel, rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobu žalobcu zamietol. Odvolací súd nevzhladol žiadne dôvody osobitného zreteľa, pre ktoré by bolo možné aplikovať ustanovenie § 257 CSP a žalovaného nepriznať náhradu trov konania.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov v senáte 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).